

Ako sa rybka vybrala do sveta

Morská rybka závidela rybám, čo žili v rieke.

"Vidím len nekonečné more. Nevieť, čo sú zakvitnuté brehy ani dom s červenými strechami, o ktorých som počula," ponosovala sa.

Jeden z priateľov nespokojnej rybke dohovárať :

"Mala by si sa trochu rozptýliť. Prečo sa nevydáš na peknú cestu ? Je to celkom jednoduché: budeš plávať stále rovno, až k pobrežiu. Už z diaľky uvidíš domy, kde bývajú ľudia, a deti, ako sa hrajú na pláži."

"Ale dávaj si pozor, aby ťa vlny nezanesli príďaleko, lebo uviazneš v piesku a zahynieš." Morská rybka bola nadšená. Objavná cesta sa jej pozdávala.

"Máš pravdu," povedala, **"pôjdem sa pozrieť na pobrežie."**

"Bud' opatrná a nezdrž sa tam dlho," vystríhal ju kamarát.

"Nezabudni, že tvoj domov je v mori !"

Morská rybka však nepočúvala. Rýchlo plávala k pobrežiu, nevedela sa dočkať, čo všetko tam uvidí. Plávala veľmi dlho. Až jedného večera konečne zazrela svetlá na pobreží : blížila sa k cieľu.

"Zajtra si tú nádheru obzriem zblízka. Zatiaľ si nájdem úkryt, kde prečkám noc," povedala si rybka. Nechala sa unášať vlnou a tá ju zanesla k dutej skale. Nebola však sama.

Doláhol k nej zvláštny zvuk. Vykukla spoza skaly a zbadala malého chlapca.

Rybka robila pod vodou bubliny a tým upútala chlapcovu pozornosť.

"Aká pekná rybka! Pod' sa pozrieť, Zuzka!" zvolal chlapec.

"Kto je Zuzka ?" spytovala sa v duchu rybka. Zazrela dievčatko – bola to sestra malého chlapca.

"Čo keby sme si rybičku zobrali domov ?" povedala Zuzka bratovi,

"Mohli by sme ju vypustiť do jazierka pri našom dome."

"To je dobrý nápad!" pochválil ju bráček.

"Naberiem vody do vedierka a v ňom rybku odnesieme."

Rybka bola celá naradovaná. Vďaka týmto deťom bude objavovať zem! A tak sa ocitla vo vedierku s morskou vodou.

Deti si odniesli rybku do hotela, kde bývali cez prázdniny. Bol to ich posledný deň pri mori. Ráno spolu s rodičmi odcestovali domov, no na rybku, pravdaže nezabudli.

Viezla sa aj vlakom a ohromne sa jej to páčilo. Len čo deti prišli domov, vypustili rybku do jazierka. Aká sladká voda v ňom bola! A ako na ňu vyvažovali oči domáce ryby!

Morská rybka sa cítila dôležitá a vznešene plávala. Deti videli, že sa jej v novom prostredí

zapáčilo. Večer sa Zuzka predsa len chcela presvedčiť, či morská ryбка dobre prežila prvý deň v jazierku. Naklonila sa nad hladinu a zistila, že ryбка akosi biedne pláva.

„Chúd’a ryбка! Vyzeráš taká smutná! Čo ti je ?” Rybka však nehovorila ľudskou rečou. Len smutne pozerala na Zuzku. No Zuzka bola bystré dievča.

„Už to mám!” povedala.

„Potrebuješ sol’. Si zvyknutá na morskú vodu. A voda v jazierku nie je slaná. Počkaj!” Odbehka do domu, vrátila sa z hrnčekom soli a vysypala ju okolo rybky.

Hrnček soli však nestačil, aby ryбка bola šťastná. Chýbalo jej oveľa viac vecí. Najmä potrava. More poskytovalo slaný planktón, ktorý mala tak rada.

V jazierku nič podobné nenašla. A tak morská ryбка očividne chradla. Po niekoľkých dňoch bola na nepoznanie.

„Prečo som len nezostala doma!” bedákala.

„Prečo vlastne som chcela opustiť more ? Ach aká som hlúpučká!” hnevala sa sama na seba.

V nedeľu prišiel deti navštíviť kamarát. Porozprávali mu o nešťastnej rybke.

„Ja viem, prečo chradne,” povedal chlapec.

„Jednoducho nie je zvyknutá na život v jazere. Zajtra odchádzam na prázdniny. Vezmem vašu ryбку a vpustím ju do mora, ktoré nikdy nemala opustiť.”

Zuzka zašla k jazierku, chytila ryбку a dala ju do vedierka s vodou. Chlapec ju odniesol so sebou.

Naša ryбка znova cestovala vlakom, ale tentoraz jej to bolo fuk. Snívala o nekonečnom mori a o hukote vln. Len čo chlapec prišiel na pobrežie, zanesol ryбку ku skalám, kde ju pred niekoľkými dňami vylovili jeho kamaráti. Vylial vedierko s vodou do mora, ktoré voňalo chaluhami a jódom.

Rybka zaraz pookriala. Rýchlo plávala na šíre more. Keď už bola ďaleko od pobrežia, zastavila sa, aby si oddýchla. Potrava, ktorú našla v mori, jej pripadala oveľa chutnejšia ako prv. Keď sa nasýtila, pomaly sa vybrala za svojimi morskými priateľmi. Tí boli veľmi zvedaví, čo videla. Ryбка im však nikdy nepovedala, čo zažila na svojej ceste. Keď sa jej na niečo pýtali, iba vtiahla žiabre, a tak nenaliehali.

Len ona jediná vedela, že pozemský svet nie je pre morské ryбки.